

og det et meget værdifuldt Vederlag efter de Sagskyndiges Mening. Videre har jeg ikke at bemærke ved dette Afslut.

Kirke- og Underviisningsministeren: Med Hensyn til de 800 Rd., som ere foreslaaede bevilgede til Uddannelse af vorbende Læger paa Island, skal jeg blot tillade mig at bemærke, at dette egentlig er en Sag, som nærmest vedrører Justitsministeren, under hvem Læge- og Medicinalvæsenet forterer, og at det kun er efter Opfordring af Justitsministeren, at Sagen er kommen frem. Da den imidlertid endnu er Gjenstand for Forhandling imellem Justitsministeriet og Cultusministeriet, vil der nok kunne gives Anledning til at fremsætte de Bemærkninger, som fra det ærede Udvalgs Side ere gjorte angaaende en mere hensigtsmæssig Maade at afhjælpe den Trang paa, der i den Henseende findes paa Island.

Tscherning: Jeg er ikke ganske sikker paa, om det blev rigtig-forstaaet, hvad der blev udtalt angaaende de Forelæsningshonorarer, som tilbeles efter kongelig Resolution. Meningen fra Udvalgets Side er den, at der ubestværlig er foregaaet Noget, som er uregelmæssigt i den Henseende, Noget, som strengt taget ikke burde være skeet; men eftersom det allerede er anordnet og, som man maa antage, anordnet af en Misforstaaelse i god Tro, har Udvalget troet, at det vilde være uhensigtsmæssigt iaar at gaae, hvad man ellers maatte gjøre, den ligefremme Vej ikke at bevilge Beløbet, men derimod tilraade at bevilge det under den Forudsætning, at denne Uregelmæssighed med Hensyn til Anvendelsen af offentlige Midler hører op for Fremtiden. Jeg troer, at paa den Maade vil Sagen være rigtig opfattet, og dersom der skulde være Medlemmer i Thinget, som endnu ikke have forstaaet, hvad Finants-

udvalgets Hensigt er, saa vilde jeg meget opfordre dem til at udtale sig nærmere derom.

Oppermann: Jeg maa gjøre den korte Bemærkning, at det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte, maa betragtes som en Formening om en Uregelmæssighed, men ikke som et Beviis for en Uregelmæssighed.

Tscherning: Det en Formening, der ganske vist er støttet derpaa, at jeg ikke nogetsteds har seet en forudgaaende Bevilling for Penge, som ere anviste i Henhold til en kongelig Resolution; der maatte nødvendigvis, for at det skulde være regelmæssigt, være gaaet forud en Bevilling, i Henhold til hvilken Resolutionen kunde være afgiven. Det Hele ligger i den Methode, som, saavidt jeg kan se, endnu finder Sted under Universitetet med Hensyn til Anvendelsen af Noget, som kaldes Renterne af en Reserverfond, en Reserverfond, hvis Rente ikke kan anvendes anderledes end alle andre Indtægter, som Staten har, og som der ikke mere, efterat vort Bevillingssystem er anordnet, kan raades over ved kongelig Resolution; det ligger i en aabenbar Misforstaaelse af det, som kan gjøres ved kongelig Resolution i Henhold til tidligere Anordninger, som bestode, førend den nærværende Grundlov med den deraf følgende Bevillingsmyndighed er bleven indført.

Oppermann: Jeg skal blot i Anledning af den Tilspøining, som den ærede Rigsdagsmand nu gjorde til sin tidligere Udtalelse, bemærke, at jeg troer, at det vil være Thinget klart, at der her staaer Anskuelse imod Anskuelse. Jeg føler mig ikke kaldet til her at gaae nærmere ind paa Sagen, thi jeg er ikke rette Vedkommende, men jeg vilde kun fremhæve min Mening og ikke mere.